

Synet blev nedskrevet af Emanuel Minos i 1968
efter højmessen i Etnedal Kirke i Valdres i Norge

Kvinden fra Valdres'
syn om fremtiden

Efter gudstjenesten kom en kvinde og ville fortælle, om det syn hun havde haft om fremtiden. Kvinden fortalte, at hun var over 90 og var kommet til kirken i en taxi. Det var Gunhild Smelhus, som var 92 år og enke.

Emanuel Minos, hans hustru Aase og en ældre bror fra pinsemønstret i Gjøvik hørte Gunhild' beretning. Hun bad Emanuel om at skrive synet ned, som hun fortalte. Og hun spurgte ham, om han ville fortælle om synet på møder, når han kendte sig ledet til det.

Da Emanuel var kommet tilbage til Oslo, læste han det igennem, som kvinden havde fortalt. Han synes, at det virkede for ekstremt og radikalt, så derfor lagde han det ned i en skuffe. Der lå det i mange år, indtil han i 1993 ryddede op i skuffen. Der faldt der et gulnet ark papir ud. Det var synet fra kvinden i Valdres.

Da blev Emanuel overrasket. Meget af det, Gunhild havde sagt, var gået i opfyldelse. Derfor er det blevet læst op i møder. Synet vakte opsigt. Det er blevet gengivet i aviser, blade, tidsskrifter og traktater flere steder i Skandinavien. Nogle gange er det ikke blevet gengivet helt rigtigt.

Med hensyn til profetiske budskaber, som ikke står i Bibelen, nævnte Minos det apostelen Paulus skriver i 1.Kor.14.29: »Lad to eller tre profeter tale, og de andre skal bedømme det« og 1.Tess.5.20: »Ringagt ikke profetisk tale«.

Synet

Det var som om, et kort blev rullet ud foran mig. Jeg så det med mine naturlige øjne. På kortet var alle verdensdele indtegnet. Jeg lagde mærke til Europa, Skandinavien og Norge. Det, jeg fik at se, var foreteelser i tiden før, Jesus kommer igen, og den tredje verdenskrig bryder ud.

1.

Før Jesus kommer igen, og den tredje verdenskrig bryder ud, bliver der afspænding. Der bliver en lang fredsperiode mellem stormagterne. Folk kommer til at lægge langsigtede planer. I vort land bliver der nedrustet, og vi bliver igen uforberedte som 9. april 1940. Den tredje verdenskrig begynder på en måde, som ingen havde ventet, og fra et helt uventet hold.

2.

Der bliver et frafald uden sidestykke fra sand og ægte kristendom. Der bliver stor lunkenhed blandt de troende. De vil ikke længere være åbne og modtagelige for ransagende budskab. Folk vil ikke så gerne høre om synd og nåde, lov og evangelium, bod og bedring. En ny slags forkyndelse overtager talerstolene. Det er at søge lykke, fremgang og materiel velstand. En slags lykkeforkyndelse griber om sig.

Kirkerne begynder at stå tomme. Det samme sker med bedehusene og vækkelseslokalerne.

De troende vil ikke efterfølge Jesus på den smalle korsvej. Underholdning, kunst og kulturaktiviteter overtager mere og mere pladsen for vækkelse, nød, anger og bodsmøder.

3.

Der bliver en moralsk opløsning, som vi ikke har oplevet tidligere. Folk lever som gifte uden at være gift. (Dengang havde vi ikke begrebet samlever.) Der bliver stor urenhed før ægteskabet. Og der bli-

ver megen utroskab i ægteskaberne. Ja, selv i de kristne ægteskaber gør utroskaben sig gældende, og de bliver opløst.

Unaturlige synder begynder også at gribe om sig. Og de bliver til og med godtaget i kristne kredse.

TV-et kommer til at spille en stor rolle. Der bliver mange tv-stationer. (Dengang havde vi ikke ordet ”kanaler”, så den ældre kvinde brugte ordet ”stationer”, som det blev brugt om radio.) TV bliver fuld af vold. Volden bliver underholdning for mennesker på den tid. Og den vold, som folk ser på TV, kommer til sidst til at præge større og mindre byer.

Der bliver også vist intime samlivsscener. De mest intime forhold, som tilhører ægteskabet kommer åbenlyst til at blive vist på TV. (Da det blev sagt, sagde jeg, at det ikke var tilladt i offentlige udsendelser. Vi havde dengang en paragraf, som ikke tillod obscène scener. Da sagde hun med hævet røst: “Den vil de ikke bryde sig om, når tiden er inde.”)

4.

Folk fra fattige lande strømmer til de rige lande. De kommer til Europa, til Skandinavien, og også til Norge. Der bliver mange af dem. Og folk begynder at synes dårligt om dem og de blive hårde imod dem. (Da hun sagde dette, begyndte hun at græde.) De bliver mere og mere behandlet som jøderne før krigen.

Da er målet for vore synder fyldt. Krigen bryder ud. Først som en lille konflikt, en ubetydelig konflikt. Men den stopper ikke. Den tiltager og breder sig. Til sidst udvikler den sig til en stor krig.

Mod slutningen af denne store krig bliver frygtelige våben taget i brug. Det bliver blandt andet atomvåben. Luft, jord og vand bliver forgiftet og ødelagt.

Folk fra de industrialiserede lande: Amerika, Europa, Australien, Japan og andre lignende områder må flygte. De kan ikke længere bo der. De kommer til de fattigste lande, som har undgået det værste. Men de vil ikke være så villige til at tage imod os, på samme måde som vi ikke var så villige til at tage imod dem.